

досердието, обича кротостта, обича въздържанието, обича всичко онова, което е възвишено и благородно, обича всѣки потикъ, колкото и да е малкъ. Нѣкои отъ васъ, които ме слушате, казвате: речъта на този човѣкъ е тѣй впечатлителна, той иска да запечати нѣщо въ насъ. Не, пазиль ме е Господъ отъ това! Азъ не съмъ нѣкой печатарь, та да запечатвамъ. Ако запечатвамъ въ васъ, вие ще замязате на нѣкоя книга. Азъ съмъ отъ онѣзи, които пиша свещената книга, но пиша тѣй, както пише свѣтлината. Моето писане не се отпечатва, но събужда, то е живото слово. Казвамъ: проявете онова, което е всадено въ васъ! То е Божественото въ васъ. Всички имате въ себе си нѣщо добро. Облѣчете тази Божествена дреха! Всички вие търсите любовта, нали? Проявете се въ любовта си! Най-първото нѣщо въ свѣта: всички трѣбва да дойдемъ до този законъ—да обикнемъ Бога! Всички казватъ, че Богъ не може да се обича. Питамъ тогава: кое обичаме ние въ свѣта? Нали обичаме свѣтлината? Нали обичаме топлината? Можешъ ли да обичашъ туй, което не е топлина? Защо обичате Бога? Вие казвате: ние направо не можемъ да обичаме Бога, но Го обичаме чрѣзъ свѣтлината, чрѣзъ топлината. Щомъ е тѣй, азъ ще си отворя очитѣ на четири, за да възприема свѣтлината ще си туря после рѣцѣтъ срещу топлината за да възприема повече топлинка. Всичко, което носи животъ се обича. И сегашнитѣ хора казватъ, че Богъ не може да се обича! Може да се обичатъ само онѣзи души, които обичатъ огъня на Любовта. Ние казваме: нека влѣзе тази топлинка въ мене, азъ съмъ готовъ да я възприема. Мога ли да обичамъ онзи студенъ камъкъ? Мога ли да обичамъ